

**UNIVERSITATEA „Alexandru Ioan Cuza”, Iași
FACULTATEA DE DREPT**

Răspunderea persoanei juridice

**Iași
2009**

I Noțiuni generale și particularități

Răspunderea penală a persoanei juridice a fost introdusă prin modificările aduse de legea 278/2006 prin care persoanele juridice cu excepția statului, a autorităților și instituțiilor publice, care desfășoară activități ce nu pot face obiectul domeniului privat,

răspund penal pentru infracțiunea săvârșită în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.

Ca și răspunderea persoanei fizice, răspunderea persoanei juridice, este și ea un raport juridic penal de conflict, născut ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni, de data aceasta între stat pe de o parte și o persoană juridică pe de altă parte.

Statul are dreptul și îndatorirea de a trage la răspundere penală persoana juridică, iar aceasta este obligată să răspundă penal pentru infracțiunea săvârșită în realizarea obiectului său de activitate, în interesul ori în numele său. În acest caz subiect pasiv al răspunderii penale este persoana juridică. Întrucât însă persoana juridică se manifestă în viața socială prin persoana fizică al cărei reprezentant este sau care acționează pentru realizarea obiectului său de activitate, persoana juridică e ținută să răspundă de infracțiunile săvârșite de persoana fizică. Putem spune astfel că persoana juridică apare ca subiect indirect al infracțiunii săvârșite.

Pentru ca persoana juridică să aibă calitatea de subiect indirect activ al infracțiunii trebuie să se verifice pe de o parte, dacă ea îndeplinește condițiile cerute de lege pentru a putea răspunde penal, iar pe de altă parte trebuie examinate raporturile persoanei juridice cu persoana fizică subiect activ nemijlocit al infracțiunii, pentru a putea stabili dacă faptele comise de aceștia pot fi imputate persoanei juridice și dacă se poate declanșa răspunderea penală a acesteia. Temeiurile obiective și subiective ale răspunderii penale a persoanei juridice sunt specifice și se realizează în condiții diferite în raport cu răspunderea penală a persoanei fizice. Pentru înțelegerea mecanismului de funcționare a răspunderii penale a persoanei juridice, este necesară examinarea amănunțită a condițiilor obiective și subiective ale răspunderii penale a persoanei juridice.¹

II Persoana juridică, subiect al răspunderii penale

Conform prevederilor Codului Penal pot fi subiecte active ale răspunderii penale toate persoanele juridice existente cu excepția persoanelor juridice de drept public și anume: statul; autoritățile publice; instituții publice ce desfășoară o activitate ce nu poate fi desfășurată de o persoană juridică de drept privat. Este justificată exceptarea statului de la răspunderea penală deoarece deoarece el este titularul dreptului de a trage la răspundere persoana juridică și astfel el nu poate fi în același timp subiect activ și subiect pasiv al răspunderii penale. Eventualele infracțiuni comise de funcționarii publici nu sunt comise în numele autorității ce le reprezintă ci în nume personal și atrag răspunderea penală a celor ce le-au săvârșit, ca infracțiuni de serviciu.

¹ Constantin Bulai, Bogdan Bulai; „Manual de drept penal. Partea generală” Editura Universul Juridic. București 2007.

III Condițiile obiective ale răspunderii penale a persoanelor juridice

Temeiul obiectiv al răspunderii penale îl constituie săvârșirea unei infracțiuni, însă în condițiile specifice persoanei juridice, adică săvârșirea unei infracțiuni de către

persoana sau persoanele fizice care acționează pentru îndeplinirea obiectului de activitate sau în numele sau în interesul acesteia. Pentru angajarea răspunderii persoanei juridice trebuie să se constate pe de o parte săvârșirea unei infracțiuni, iar pe de altă parte infracțiunea săvârșită se află într-o anumită legătură cu persoana juridică, anume să fie determinată de obiectul de activitate al acesteia. În concepția legiuitorului român este suficient să se constate că infracțiunea a fost săvârșită de un reprezentant al persoanei juridice, de un angajat al acesteia ori de o persoană care acționează în realizarea obiectului de activitate, în numele sau în interesul persoanei juridice. Este suficient să se constate că persoana se află în anumite relații de fapt cu persoana juridică.

Cât privește cealaltă condiție anume aceea a existenței unei legături obiective între infracțiune și persoana juridică, se realizează atunci când infracțiunea a fost săvârșită în una din cele trei situații prevăzute de lege: a. în realizarea obiectului de activitate; b. În interesul persoanei juridice; c. În numele persoanei juridice.

Se consideră a fi infracțiune și atunci când se realizează pentru îndeplinirea oricărui obiect de activitate al acesteia. Și atunci când infracțiunea este săvârșită de o persoană împuternicită să acționeze în numele și pentru persoana juridică, de un reprezentant al acesteia.

IV Condițiile subiective ale răspunderii penale a persoanei juridice

Ca și în cazul persoanei fizice și la persoana juridică nu se poate ajunge la săvârșirea unei infracțiuni fără stabilirea legăturii psihice între persoana juridică și infracțiunea săvârșită. Legea nu face nici un fel de referire la condițiile subiective ale acestei răspunderi. Astfel urmează ca stabilirea imputației sau a culpabilității să se facă pe baza principiilor generale a dreptului penal.

Unul dintre aceste principii este acela că vinovăția persoanelor juridice nu se poate confunda cu aceea a persoanei fizice care a săvârșit infracțiunea, sau faptul că infracțiunea săvârșită de persoana fizică sub forma de vinovăție stabilită de legea penală nu induce neapărat și răspunderea persoanei juridice. Însă fără existența unei infracțiuni săvârșite de persoana fizică nu se poate vorbi nicicând de răspunderea penală a persoanei juridice.

Un alt principiu aplicabil în materie este acela că vinovăția persoanei juridice nu poate fi determinată prin aplicarea mecanică a dispozițiilor din Codul Penal privind vinovăția și formele acesteia.

Imputabilitatea subiectivă sau culpabilitatea poate fi definită ca fiind atitudinea psihică a persoanei juridice, care prin organul său individual sau colectiv de conducere, a cunoscut sau încurajat sau numai încuviințat săvârșirea cu intenție, de către persoana fizică a infracțiunii legate de obiectul său de activitate. În cazul infracțiunilor din culpă, atitudinea persoanei juridice este culpabilă atunci când se constată în sarcina ei lipsa de supraveghere sau de control care a făcut posibilă săvârșirea acelei infracțiuni.² Trebuie să fie examinat mecanismul de formare a voinței proprii a persoanei juridice și de funcționare a procesului decizional din cadrul acesteia, precum și dacă persoana juridică în discuție a cunoscut în mod real, a voit, a încurajat sau încuviințat săvârșirea unei infracțiuni ori dacă aceasta a fost comisă împotriva voinței persoanei juridice și cu excluderea oricărei culpe.

În cazul în care nu poate fi identificată persoana fizică răspunzătoare, însă persoana juridică a fost pe deplin dovedită, răspunderea penală va reveni exclusiv persoanei juridice.

V Termenele de prescripție a răspunderii penale pentru persoana juridică

Termenele de prescripție a răspunderii penale a persoanei juridice sunt:

1. 10 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită de persoana fizică pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani;
2. 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită de persoana fizică pedeapsa închisorii mai mici de 10 ani sau amenda.

Termenele diferite ale răspunderii penale a persoanei fizice față de cele ale persoanei juridice nu se confundă ci se suprapun deoarece răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a săvârșit infracțiunea. Se înțelege că este posibilă împlinirea termenului de prescripție răspunderii penale a persoanei fizice care, prin ipoteză este ținută să răspundă singură pentru infracțiunea săvârșită deoarece este foarte posibil ca prescripția pentru persoana juridică să fi intervenit, deoarece termenul este mai scurt, iar pentru persoana juridică nu.

Cu excepția termenelor de prescripție, care sunt diferite ca durată, celelalte condiții în care poate fi prescrisă răspunderea penală a persoanei juridice sunt aceleași ca și pentru persoana fizică.

VI Pedepsele aplicabile persoanei juridice

Prin dispozițiile articolelor 53¹ și 53², introduse în Codul penal în vigoare prin legea 278/2006 sunt prevăzute felurile pedepselor aplicabile persoanei juridice ca urmare a răspunderii penale a acestora. Articolul 53¹ prevede că pedepsele aplicabile persoanei juridice sunt principale și complementare. Se prevede o singură pedeapsă principală anume amenda de la 2500 RON la 2000000 RON singura pedeapsă adecvată în raport cu particularitățile persoanei juridice, dar care este proprie prin quantumul ei să îndeplinească funcția specifică pedepsei față de subiectul răspunderii penale ce i se aplică. Legea prevede următoarele pedepse complementare ce pot fi aplicate:

²Op. Cit. Pag 334

1. Conținutul pedepsei complementare a dizolvării persoanei juridice;
2. Conținutul pedepsei complementare a suspendării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice;
3. Neaplicarea dizolvării sau a suspendării activității persoanei juridice;
4. Conținutul pedepsei complementare a închiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice;
5. Conținutul pedepsei complementare a interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice;

6. Conținutul pedepsei complementare a afișării sau difuzării hotărârii de condamnare.

Aplicarea uneia sau a mai multor pedepse complementare se dispune atunci când se constată că față de natura, gravitatea infracțiunii și împrejurările acesteia, pedepsele sunt necesare. Aplicarea mai multor pedepse este obligatorie când legea prevede expres acest lucru.

Ca și în cazul pedepselor aplicate persoanei fizice și cele aplicate persoanei juridice își încep aplicarea odată cu rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

VI¹ Pedepsa principală a amenzii

1. **Conținutul pedepsei amenzii** este reglementată de Codul Penal în art. 71 ¹ acesta având următorul cuprins:

(1) Pedepsa amenzii constă în sumele de bani pe care persoana juridică este condamnată să o plătească.

(2) Când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită de persoana fizică pedeapsa închisorii de cel mult 10 ani sau amenda, minimul special al amenzii pentru persoana juridică este de 5.000 lei, iar maximul special al amenzii este de 600.000.

(3) Când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită de persoana fizică pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, minimul special al amenzii pentru persoana juridică este de 10.000 lei, iar maximul special al amenzii este de 900.000 lei.

Amenda este o *pedeapsă cu caracter patrimonial* constând în diminuarea patrimoniului persoanei juridice prin obligarea acesteia la plata unei sume de bani care se face venit la bugetul statului.

Față de pedeapsa amenzii aplicabile persoanelor fizice, amenda aplicabilă persoanei juridice este reglementată în partea generală a Codului Penal, prin raportare la pedeapsa închisorii.

Pentru garantarea plății amenzii penale se pot lua *măsuri asiguratorii* (art. 163 C. Proc. Pen.)

Existența patrimoniului persoanei juridice este un argument în favoarea instituirii răspunderii penale a acesteia deoarece îi pot fi aplicabile pedepse patrimoniale.

Amenda aplicabilă persoanei juridice nu se transformă într-o creanță civilă, nu urmează regimul de execuție al acesteia, ci regimul de execuție comun persoanelor fizice. Astfel persoana juridică nu are dreptul de a înainta o acțiune în regres pentru plata amenzii la care a fost condamnată deoarece s-ar încălca principiul răspunderii personale pentru săvârșirea infracțiunii.

Pentru determinarea limitelor amenzii aplicabile trebuie să aibă loc mai întâi, calificarea juridică a faptei săvârșită de persoana fizică în cadrul activității persoanei juridice în numele ori în interesul acesteia, pentru ca în raport cu pedeapsa prevăzută de lege pentru persoana fizică, să se determine în concret limitele amenzii aplicabile persoanei juridice.

VI² Pedepsele complementare aplicabile persoanei juridice

2. Conținutul pedepsei complementare a dizolvării persoanei juridice este reglementat de art 71² care are următorul cuprins:

- (1) Pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice se aplică atunci când persoana juridică a fost constituită în scopul săvârșirii de infracțiuni sau când obiectul său de activitate a fost deturnat în acest scop.**
- (2) În caz de neexecutare, cu rea-credință, a uneia dintre pedepsele complementare prevazute în art. 53¹ alin.(3) lit. b)-d), instanța dispune dizolvarea persoanei juridice.**
- (3) Pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice are ca efect deschiderea procedurii de lichidare, potrivit legii, iar o copie după dispozitivul hotărârii definitive de condamnare prin care s-a aplicat această pedeapsă va fi comunicată, de îndată, instanței civile competente, care va proceda la desemnarea lichidatorului.**

Prin dizolvarea persoanei juridice se creează o veritabilă *moarte civilă* a acesteia, astfel că majoritatea legislațiilor care au reglementat mai de mult această măsură o consideră o pedeapsă principală, numai legislațiile noi în materie consideră această *moarte civilă* o pedeapsă complementară.

Însă datorită implicațiilor sociale această măsură se ia destul de rar pentru că se consideră că: angajații care și-au exercitat atribuțiile nu au nici o vină că s-au comis infracțiuni sau acționarii care nu au avut cunoștință de infracțiunile comise. Legiitorul român a restrâns tocmai din considerentele arătate mai sus condițiile în care se poate dispune o asemenea pedeapsă, acestea fiind mai restrictive decât cele ale răspunderii penale a persoanei fizice.

Astfel pedeapsa se poate lua după cum se precizează în alineatele următoare *doar atunci când* : persoana juridică a fost constituită în scopul săvârșirii de infracțiuni, când obiectul de activitate a fost deturnat în acest scop; sau atunci când persoana juridică deși condamnată definitiv nu a respectat pedepsele complementare dispuse de instanță pe baza art.53¹ alin.b)-d) care costau în suspendarea în tot sau în parte a activității, închiderea unor puncte de lucru, interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice; toate realizându-se cu rea credință.

Prima grupă de acțiuni pe baza cărora se dizolvă persoana juridică are ca temei legal faptul că însăși existența persoanei în cauză nu este decât un „paravan” pentru săvârșirea de infracțiuni, iar în cel de-al doilea caz dizolvarea este consecința nerespectării unor hotărâri judecătorești.

Dizolvarea persoanei juridice nu poate fi aplicată în cazul partidelor politice, sindicatelor, patronatelor, organizațiilor religioase ori aparținând minorităților, presei.

Această hotărâre are ca efect deschiderea procedurii de lichidare. În acest sens o copie a deciziei de condamnare va fi comunicată de îndată instanței civile competente, care va proceda la desemnarea lichidatorului. Instanța competentă este tribunalul în cazul societăților comerciale, dar se va urma procedura prevăzută de Legea 31/1990 ori dispozițiile Legii 85/2006 privind procedura insolvenței. Persoana juridică dizolvată prin hotărârea judecătorească de condamnare își continuă activitatea, având o capacitate juridică restrânsă la acele activități necesare lichidării, făcând încasări și plăți în acest sens.

Persoana juridică societate comercială își încetează existența doar prin radierea din Registrul Comerțului, după depunerea și aprobarea raportului lichidatorului, iar asociațiile și fundațiile prin radierea din registrul asociațiilor și fundațiilor de la instanța care a autorizat înființarea lor.

3. Conținutul pedepsei complementare a suspendării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice este reglementat de art. 71³ care are următorul conținut:

- (1) Pedepsa complementară a suspendării activității persoanei juridice constă în interzicerea desfășurării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice, în realizarea căreia a fost săvârșită infracțiunea.**
- (2) În caz de neexecutare, cu rea-credință, a pedepsei complementare prevăzute de art.53¹ alin. 3 lit. e) instanța dispune suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice până la punerea în executare a pedepsei complementare , dar nu mai mult de trei luni.**
- (3) Dacă până la împlinirea termenului prevăzut în alin. (2) pedeapsa complementară nu a fost pusă în executare instanța dispune dizolvarea persoanei juridice.**

În articolul menționat anterior se reglementează de fapt două situații juridice distincte: a) este reglementat conținutul pedepsei complementare a suspendării activității sau a uneia dintre activitățile desfășurate de persoana amintită; b) se reglementează o adevărată pedeapsă în caz de neexecutare, cu rea-credință, a pedepsei complementare a afișării sau difuzării hotărârii de condamnare. Suspendarea întregii activități înseamnă de fapt încetarea tuturor activităților prevăzute în actul constitutiv al persoanei juridice pe o perioadă de la 3 luni la 1 an. Această pedeapsă se poate dispune atunci când întreaga activitate a persoanei juridice condamnate are un caracter infracțional prin deturnarea de la activitățile și scopurile licite stabilite în actul de înființare.

Suspendarea întregii activități poate avea ca efect falimentarea acesteia, putând avea efecte sociale similare dizolvării, motiv pentru care considerăm că în aplicarea ei trebuie făcută o distincție între activitățile licite cu cele ilicite și numai dacă întreaga activitate este ilicită se poate dispune încetarea tuturor activităților.

Suspendarea întregii activități sau suspendarea uneia poate să apară ca sancțiune subsecventă neexecutării cu rea-credință, a pedepsei complementare a afișării sau difuzării hotărârii de condamnare, prevăzută de art. 53¹ alin(3) lit e).

Persoana condamnată are obligația de a comunica instanței dovada începerii executării afișării sau a publicării în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii. În caz de neexecutare din oficiu instanța poate aplica pedeapsa complementară de a opri total activitatea dar într-un termen de maxim trei luni. În cazul în care persoana insistă în refuzul acesteia de a nu afișa se poate lua măsura dizolvării persoanei juridice. Astfel ajungem la concluzia că neexecutarea unei pedepse complementare poate duce la impunerea unei pedepse mult mai severe ajungând până la cea capitală anume dizolvare.

4. Neaplicarea dizolvării sau a suspendării activității persoanei juridice este reglementată de art.71 care are următorul conținut:

- (1) Pedepsele complementare prevăzute în art.53¹ alin. (3) lit a) și b) nu pot fi aplicate partidelor politice, sindicatelor, patronateor și organizațiilor religioase ori aparținând minorităților, constituite potrivit legii.**
- (2) Dispozițiile prevăzute în alin(1) se aplică și persoanelor juridice vare își desfășoară activitatea în domeniul presei.**

Din considerente de politică penală legiuitorul a instituit o răspundere oarecum atenuată în sarcina organizațiilor enumerate anterior față de care sunt incapabile pedepsele complementare a dizolvării și suspendării totale ori parțiale a activității.

În joc este exercițiul libertății de conștiință al libertății de exprimare , al dreptului la informație și al dreptului la asociere; toate reglementate de Constituție.

Tot legiuitorul declară ca neconstituționale partidele sau organizațiile care prin scopurile ori activitatea lor militează împotriva pluralismului politic, a principiilor statului de drept ori a suveranității sau integrității teritoriale.

Se naște astfel întrebarea dacă este sancționată corect desființarea partidelor numai după ce Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității constituirii partidului sau a activității sale?

5. Conținutul pedepsei complementare a închiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice este reglementat de art. 71 care are următorul cuprins:

- (1) Pedepasa complementară a închiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice constă în închiderea unuia sau a mai multora dintre punctele de lucru aparținând persoanei juridice cu scop lucrativ, în care s-a desfășurat activitatea în realizarea căreia a fost săvârșită infracțiunea.**
- (2) Dispozițiile prevăzute în alin.(1) nu se aplică persoanelor juridice care își desfășoară activitatea în domeniul presei.**

Închiderea unuia sau mai multor puncte de lucru nu se poate dispune decât în cazul persoanelor juridice cu scop lucrativ respectiv în cazul: societăților comerciale, organizații cooperatiste, societăți personale cu personalitate juridică.

Între punctul sau punctele de lucru, activitatea desfășurată și infracțiunea săvârșită trebuie să existe o legătură indisolubilă pentru a se putea dispune închiderea acestora, fiind indiferent dacă deschiderea respectivelor puncte de lucru a fost sau nu legal deschisă.

Prin pedeapsa atribuită persoana juridică este obligată să intre în legalitate și să desfășoare în acele locuri, după executarea pedepsei, doar activitățile licite, conforme cu obiectul de activitate stabilit prin actul de înființare.

Neexecutarea cu rea-credință a pedepsei complementare a închiderii unuia sau mai multor puncte de lucru are drept consecință dizolvarea persoanei juridice. Dizolvarea înlocuiește astfel pedeapsa complementară a închiderii punctului sau punctelor de lucru, neexecutată cu rea-credință. Considerăm că și partea vătămată ar fi fost îndreptățită să facă o asemenea sesizare.

Această sancțiune îndeplinește și funcția de măsură de siguranță constând în eliminarea posibilității de săvârșire de noi infracțiuni odată cu încetarea activității generatoare de infracțiuni. Pedepsa nu se poate aplica persoanei juridice ce își desfășoară activitatea în domeniul presei.

6. Conținutul pedepsei complementare a interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice este reglementată de art. 71 care are următorul conținut:

Pedeapsa pedepsei complementare a interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice constă în interzicerea de a participa, direct sau indirect, la procedurile pentru atribuirea contractelor de achiziții publice prevăzute de lege.

Pedeapsa complementară a interzicerii de a participa la procedurile de achiziții publice are ca efect o **restrângere a capacității de folosință și de exercițiu** a persoanei juridice, respectiv o **incapacitate de a contracta** lucrări de achiziții publice în oricare dintre modalitățile prevăzute în O.U.G. 34/2006. Sunt asemenea contracte care nu pot fi încheiate nici direct nici indirect, prin interpunere de persoane sau prin asociere cu alte persoane juridice, contractele de lucrări, contractele de furnizare, contractele de servicii, contractul de achiziție publică.; precum și contractele de concesiune, contracte sectoriale, parteneriatul public-privat. Procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice sunt licitația deschisă, licitația restrânsă, dialogul competitiv, negocierea cu sau fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, cererea de ofertă sau concursul de soluții.

Contractele încheiate cu încălcarea acestei incapacități sunt lovite de nulitate absolută , iar omisiunea persoanei juridice condamnate de a informa partenerul contractual despre acesta poate atrage obligarea la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin conduita ilicită a persoanei juridice condamnate.

Încălcarea **cu rea-credință** a interdicției de a participa la procedurile de achiziții publice are drept consecință dizolvarea persoanei juridice.

Autoritatea publică organizatoare a procedurilor este îndreptățită să se adreseze judecătorului delegat cu executarea pedepselor pentru a se lua o măsură față de persoana condamnată la o asemenea pedeapsă și cu rea-credință se înscrie la o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice.

7. Conținutul pedepsei complementare a afișării sau difuzării hotărârii de condamnare este reglementat de articolul 71 și are următorul cuprins:

- (1) Afișarea hotărârii definitive de condamnare sau difuzarea acesteia se realizează pe cheltuiala persoanei juridice condamnate.**
- (2) Prin afișarea sau difuzarea hotărârii de condamnare nu poate fi dezvăluită identitatea victimei, afară în cazul în care există acordul acesteia sau al reprezentantului său legal.**

- (3) **Afișarea hotărârii de condamnare se realizează în extras, în forma și locul stabilite de instanță pentru o perioadă cuprinsă între o lună și trei luni.**
- (4) **Difuzarea hotărârii de condamnare se face în extras și în forma stabilită de instanță, prin intermediul presei scrise sau audio-vizuale ori prin alte mijloace de comunicare audio-vizuală, desemnate de instanță.**
- (5) **Dacă difuzarea se face prin presa scrisă sau audio-vizuală instanța stabilește numărul aparițiilor , care nu poate fi mai mare de 10, iar în cazul difuzării prin alte mijloace audio-vizuale, durata acestora nu poate depăși 3 luni.**

Aceasta este o pedeapsă infamantă , supunând persoana oprobriului public, fiind la urma urmei o publicitate negativă efectuată pe cheltuiiala proprie, menită să avertizeze publicul cu privire la activitatea desfășurată, ca să nu mai vorbim de efectele economice pe care le poate avea această pedeapsă.

Afișarea hotărârii se realizează de către persoana condamnată, căreia i se comunică hotărârea, acesta fiind obligat să afișeze în acele locuri descrise de instanță ca această afișare să ajungă la cunoștința publicului într-o formulare cât mai bună. Astfel de locuri ar fi sediul Registrului Comerțului sau al unor asociații profesionale la care este afiliată persoana juridică ori chiar sediul social al persoanei juridice. Afișarea se realizează pe o perioadă de la o luna la trei luni.

În cazul în care instanța dispune ca hotărârea să fie publicată audio-vizual ea stabilește în cuprinsul hotărârii și numărul de apariții care nu poate fi mai mare de 10 apariții. Astfel ea are o limită maximă de apariții .

Persoana juridică are obligația de a înainta instanței de executare dovada afișării sau difuzării hotărârii în termen de 30 de zile de la comunicare, dar nu mai târziu de 10 zile de la începerea executării ori de la executare.

În caz de neexecutare cu rea-credință a pedepsei, poate dispune aplicarea sancțiunii de suspendare totale sau parțiale a activității persoanei juridice pe o perioadă de până la 3 luni.

BIBLIOGRAFIE

1. Antoniu George- „Noul Cod Penal. Codul Penal anterior. Studiu comparativ”, Editura ALLBeck, București 2004;
2. Basarab Matei; Pașca Viorel; Mateuț Gheorghiu; Butiuc Constantin- „ Codul Penal comentat. Partea generală”, Vol 1 , Editura Hamagiu, București 2007.

3. Bulai Constantin; Bulai Bogdan N. -, „Manual de drept penal. Partea generală”; Editura Universul Juridic, București 2007.
4. Mitrache **Constantin**; Mitrache **Cristian**: *Drept penal. Partea generală*, Editura Universul Juridic, Bucuresti, 2007;
5. **Pașca Viorel** : *Modificările codului pena. Legea 278/2006. Comentarii și explicații*, Editura Hamangiu, București 2007

Legislație